

[Finansministeren.]

nu er fuldbyrdet og den Overgangstid, som var nødvendig, før Sammenslutningen fik sin endelige Form, er nu ved at afsluttes.

For saa vidt angaar Hæren og Søværnet, er der paa dette Lovforslag optaget en Række i øvrigt meget lidt vidtrækkende Forslag. Disse maa nærmest ses i Belysning af de nye Militærlove. Gennemførelsen i Sommeren 1932 gav kun et meget kort Tidsrum for Administrationen til at overveje deres Virkninger paa de hidtil gældende Tjenestemandsbestemmelser, og det er derfor nødvendigt at rette nogle Enkeltheder, som har vist sig mindre heldigt affattede.

I øvrigt indeholder Lovforslaget som sædvanlig en Række Enkeltheder, navnlig om Tildelingen af forøget Lønnings- og Pensionsanciennitet og dermed sammenhørende Spørgsmaal, som er optaget i Lovforslagets §§ 2 og 3. Jeg skal af de herhenhørende Bestemmelser kun nævne to, nemlig Nr. 212 og 241. I 212 søges Hjemmel til ligesom paa Normeringsloven for indeværende Aar at nedsætte de i Henhold til Tjenestemandsløven ydede Repræsentations- og Bestillingstillæg med 10 pCt. Af Hensyn til Bestemmelsen i § 47 i Tjenestemandsløven er det ikke tilstrækkeligt at søge denne Hjemmel paa Finansloven, den maa søges paa særlige Love, herunder Normeringsloven, hvilket jeg altsaa herved gør. Forslaget under 241 staar i Forbindelse med det Lovforslag, jeg har forelagt i dette høje Ting angaaende Indbetaling af Pensionsbidrag i en Række nærmere bestemte Tilfælde ved Tildeling af ekstraordinær Pensionsanciennitet. Dette Lovforslag behandles, som det vil være bekendt for det høje Ting, af Tingets Lønningsudvalg, og jeg har ment, det var nødvendigt og stemmende med Ønsker i Lønningsudvalget, at der blev Mulighed for ikke at forlange saadanne Pensionsbidrags Indbetaling i de Tilfælde, hvor de paagældende Personer har haft berettiget Forventning om, at de skulde opnaa Pensionsforbedring efter de hidtil gældende Regler.

Med Hensyn til de finansielle Virkninger af det her foreliggende Lovforslag skal jeg oplyse, at efter de Opgørelser, der er foretaget i de forskellige Ministerier, vil Resultatet blive en Besparelse paa 35 000 Kr. for Finansaaret 1934—35.

Jeg skal tillade mig at anbefale de to her sidst forelagte Lovforslag til det høje Tings velvillige Behandling.

Formanden: Landbrugsministeren har Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Landbrugsministeren (Bordning): Jeg har herved den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Foranstaltninger til Fremme af en hensigtsmæssig Jordfordeling mellem Landejendommene i de sønderjyske Landsdele*. Iblandt de særlige Forhold, der er medvirkende Aarsag til de store Vanskeligheder, som det sønderjyske Landbrug har at kæmpe med, er ogsaa dette, at der er en meget uheldig Jordfordeling hos en Række af de sønderjyske Landmænd. For at gennemføre en mere hensigtsmæssig Jordfordeling i denne Landsdel blev der for 10 Aar siden gennemført en Lov herom. Revisionen af denne Lov blev i 1929 udsat til Samlingen 1933—34, og i Henhold hertil er der udarbejdet et nyt Lovforslag, der i det væsentlige er enslydende med den gældende Lov. Der er dog foretaget visse Ændringer i de enkelte Paragraffer.

I § 1 i det nye Lovforslag foreslaas det, at der af Laanekassen for Sønderjylland stilles et Beløb af 100 000 Kr. til Kommissionens Raadighed som Driftskapital. — § 2 indeholder ogsaa en betydelig Ændring i Forhold til det i Øjeblikket gældende. Det har nemlig vist sig, at Resultaterne af Loven med Hensyn til Gennemførelsen af en mere hensigtsmæssig Jordfordeling ikke har været saa overordentlig store. I mange Tilfælde har det vist sig, at selv om det var af meget stor Betydning at faa gennemført en saadan Jordfordeling, er — formodentlig paa Grund af, at saa mange Landmænd er interesserede i Sagen og skal være med til at gennemføre dens Løsning — Forsøget herpaa strandet, fordi nogle ikke har villet være med dertil. Man foreslaar derfor i § 2, at der indføres en Bestemmelse, som gaar ud paa, at naar 66 pCt. af Lodsejerne, der tillige maa eje over 66 pCt. af Værdien af den Jord, som skal inddrages under Jordfordelingen, giver deres Tilslutning til Planen, kan Kommissionen, naar den skønner, at hver enkelt Lodsejer efter Planen vil faa et Jordtilliggende, der svarer til, hvad han hidtil har haft, og af lige saa god Beliggenhed og med tilfredsstillende Adgangsforhold, beslutte at forelægge Sagen for en overordnet Kommission — det vil altsaa sige, at et saadant lille Mindretal af Lodsejerne ikke kan standse en saadan Ordning, naar det store Flertal ønsker den. Den Kommission, der er nedsat til Gennemførelse af Forslaget, kan henvise en saadan Afgørelse til en overordnet Kommission, der nedsættes af Landbrugsministeren og bestaar af 3 Medlemmer, nemlig en af Landbrugsministeren udnævnt Dommer som Formand for Kommissionen og to andre Medlemmer, der udnævnes af